

ΦΥΤΕΥΟΥΜΕ ΔΕΝΤΡΑ ΣΤΟ ΠΑΡΚΟ ΤΡΙΤΣΗ

Το πάρκο τρίτση αποτελεί μια ανάσα ζωής μέσα στο ασφυκτικά τσιμεντοποιημένο περιβάλλον της πόλης. Όντας σε ένα καθεστώς που τα πάντα αποτελούν εμπόρευμα, οι κεντρικές και τοπικές πολιτικές διαχείρισής του δεν θα μπορούσαν να το αφήσουν "αναξιοποίητο". Η περιγραφή των ελεύθερων χώρων με πρόσχημα την «ασφάλεια» και σε συνδυασμό -με απώτερο σκοπό πάντα- την εμπορική τους εκμετάλλευση, προωθείται συστηματικά από τον εκάστοτε κρατικό φορέα ή δήμο που αναλαμβάνει τη διαχείρισή τους.

Έτσι, από τη μια, φορείς και δήμοι τεμαχίζουν το πάρκο σε εμπορευματοποιημένες ζώνες με κάθε λογής μαγαζάκια, προκηρύσσουν διαγωνισμούς για καινούρια (πάντα με το πρόσχημα της κάλυψης των εξόδων συντήρησής του), παραχωρούν κτίρια σε ΜΚΟ όπως η οργάνωση «Γη» του υιού Κόκκαλη (που πουλάνε οικολογικές ευαισθησίες) και προσλαμβάνουν εταιρείες security για την επιτήρησή του. Ταυτόχρονα, εντός του πάρκου διεκπεραιώνονται κομματικές φιέστες, ποικίλα δημοτικά και ψηφοθηρικά πανηγυράκια, εκδηλώσεις τοπικών συλλόγων, που ασφαλώς θα εξαργυρωθούν είτε στις κάλπες είτε στις τσέπες. Από την άλλη, τα μη εμπορευματοποιημένα κομμάτια του πάρκου ρημάζουν, με τις λίμνες να έχουν μετατραπεί σε βούρκο, τα ζώα και τα φυτά να αργοπεθαίνουν μέσα σ' αυτές και τα σκουπίδια να ξεχειλίζουν στην περιοχή.

Γιατί στο πάρκο τρίτση

Σαφώς όλα αυτά δεν προκαλούν έκπληξη, ούτε κατατίθεται κάποιο αίτημα «καλύτερης» διαχείρισης από κάποιον φορέα ή δήμο -αιτήματα που σκοπό έχουν πάντα να δειωνίζουν την υπάρχουσα κατάσταση, παρεμβαίνοντας διορθωτικά σε ένα σύστημα που βασίζεται στη λεηλασία, την εκμετάλλευση, τους διαχωρισμούς, την καταπίεση. Οι πολιτικές διαχείρισης του πάρκου είναι οι κυρίαρχες, και φιλτράρουν τα πάντα μέσα από το δίπολο: όφελος ή περισσευούμενο (απλά logistics), στη βάση του κέρδους και με λογικές χρησικιότητας. Τα ίδια τα σχέδια "βελτίωσης" του πάρκου είναι τα κυρίαρχα σχέδια διαχείρισης των χώρων και τελικά ρύθμισης της ζωής μας. Γιατί οι χώροι είναι η ζωή μας. Αυτές οι πολιτικές έρχονται σε πλήρη αντίθεση με το πρόταγμα της συλλογικής και από τα κάτω αυτοδιαχείρισης του πάρκου, στη βάση της αυτοοργάνωσης και της αλληλεγγύης. Συγκρούονται αναπόφευκτα με όλες εκείνες τις κινήσεις που θέλουν να αναπνέουν ελεύθερα, μακριά από την ασφυξία των εμπορευματικών σχέσεων, τη διαμεσολάβηση του χρήματος και τους αποκλεισμούς που παράγει, χωρίς αντίτιμα, φράχτες, επιτήρηση, χωρίς κανενός είδους μεσολαβητές στη σχέση μας με το πάρκο. Γιατί δεν αντιλαμβανόμαστε το πάρκο, όπως και κάθε ελεύθερο χώρο, ως ένα κομμάτι γης προς εκμετάλλευση. Είμαστε μέρος του, βρισκόμαστε σε αυτό ως δρώντα υποκείμενα κι όχι ως επισκέπτες-καταναλωτές. Το φροντίζουμε συλλογικά, αυτοοργανωμένα, μέσα από αντιεραρχικές διαδικασίες και συμβιώνουμε αρμονικά με ό,τι ζει σε αυτό, μακριά από λογικές ανάθεσης και με ελεύθερη πρόσβαση.

Γιατί σε έναν κατειλημμένο χώρο

Επιλέξαμε η δεντροφύτευση να γίνει στην περιοχή περιμετρικά της κατάληψης του Αγρού. Πρόκειται για έναν χώρο που έχουμε οικειοποιηθεί εδώ και 9 χρόνια και λειτουργούμε μέσα από μια σταθερή, εβδομαδιαία, ανοιχτή συνέλευση, συνδιαμορφώνοντας συλλογικά και αντιεραρχικά τις δράσεις μας εντός κι εκτός του πάρκου. Καλλιεργώντας συλλογικά το χωράφι που έχουμε φτιάξει δίπλα στο κατειλημμένο κτίριο, οργανώνοντας συλλογικές κουζίνες και χώρους ισότιμης συνάντησης και φροντίδας του χώρου. Πραγματοποιώντας εργαστήρια αυτομόρφωσης, χωρίς κανένα αντίτιμο και χωρίς διαχωρισμούς σε αυθεντίες και μη. Παράλληλα, η κατάληψη αποτελεί τόπο οργάνωσης και συμμετοχής στους ευρύτερους κοινωνικούς αγώνες ενάντια στα κυρίαρχα αναπτυξιακά σχέδια, ενάντια σε κάθε είδους διαχωρισμό ταξικό, φύλου, φυλής, ηλικιακό, σωματικής κατάστασης, με λόγο και δράση για οτιδήποτε μας καταπνέει. Είναι κομμάτι του κόσμου της αντεξουσίας και ως τέτοιο συναντιέται με όλα εκείνα τα αυτοοργανωμένα εγχειρήματα που συγκρούονται με κράτος και κεφάλαιο, ενάντια στο καθεστώς καταπίεσης και εκμετάλλευσης που επιβάλλουν.

Επιπλέον, χρειάζεται να επαναφέρουμε στη μνήμη τους εμπρησμούς που έγιναν στο ίδιο σημείο τον Ιούλιο του 2014, καθώς και τον Ιούνιο και Ιούλιο του 2015, αφήνοντας πίσω τους δεκάδες καμένα δέντρα και θάμνους. Οι φωτιές αυτές μπήκαν σε μη εμπορευματοποιημένα σημεία του πάρκου, αποτεφρώνοντας το πιο ζωντανό κομμάτι του και θέτοντάς το ολόκληρο σε κίνδυνο. Το γεγονός ότι οι εμπρησμοί εκτείνονταν στην περίμετρο της κατάληψης του Αγρού, μια κατάληψη που δραστηριοποιείται ενάντια στα σχέδια περιφράξης κι εμπορευματοποίησής του πάρκου, δεν θα μπορούσε να θεωρηθεί τυχαίο. Οι φωτιές αυτές έρχονται να προστεθούν στο πλάι των φασιστικών εμπρηστικών ενεργειών που έχει δεχτεί η κατάληψη. Ακριβώς γιατί ο τρόπος δράσης της είναι σε πλήρη αντίθεση με τα μισάνθρωπα σχέδιά τους. Είμαστε απέναντί τους και τώρα και πάντα.

Φυτεύουμε οπωροφόρα δέντρα

Αυτή τη φορά επιλέξαμε να φυτέψουμε οπωροφόρα δέντρα, σε μια προσπάθεια να αναδείξουμε το ζήτημα της τροφής, ερχόμενοι/ες σε ρήξη με τους κυρίαρχους τρόπους αντίληψής της και πρόσβασης σε αυτή. Μέσα από το εγχείρημα της καλλιέργειας, τη συλλογική φροντίδα των δέντρων του πάρκου και τη συλλογή των καρπών τους, αλλά και μέσα από τα εργαστήρια αυτομόρφωσης και τις συλλογικές κουζίνες της κατάληψης, επιχειρείται να μπλοκαριστεί στην πράξη η κατανάλωση αγαθών με χρηματικό αντίτιμο. Αφενός, επιδιώκουμε να σπάσουμε το δίπολο παραγωγού-καταναλωτή, ρηγματώνοντας έτσι και την ίδια την κατανάλωση (ως κυρίαρχη σχέση, διαδικασία, πρότυπα), αφετέρου μπλοκάρουμε τις εμπορευματικές διαδικασίες που διαμεσολαβούν την πρόσβαση στην τροφή. Προτάσσουμε έτσι την παραγωγή της τροφής, αυτοοργανωμένα, συλλογικά κι αντιεραρχικά. Μακριά από τις εργαλειακές λογικές του εκάστοτε φορέα διαχείρισης ή δήμου, που άλλοτε αναθέτουν σε εργολάβους τη συλλογή των καρπών κι άλλοτε απαγορεύουν τη συγκομιδή τους, με σκοπό να τους αποδώσουν ως "κοινωνική παροχή" στα κατ' ευφημισμόν κοινωνικά παντοπωλεία, ορίζοντας εκείνοι ποιοι δικαιούνται και ποιοι όχι την "ευσπλαχνία" τους, εκεί όπου οι άνθρωποι κατηγοριοποιούνται σε φτωχούς και μη, για να διατηρούνται πάντα διαιρεμένοι ως τέτοιοι.

Ως Αγρός, αυτοδιαχειριζόμενο κατειλημμένο έδαφος στο πάρκο τρίτση, καλούμε στη φύτευση δέντρων ως ένα ακόμα βήμα προς την οικειοποίηση του πάρκου και του προτάγματος της συλλογικής φροντίδας του με όρους αυτοδιαχείρισης και αυτοοργάνωσης.

Η δεντροφύτευση και συνολικότερα η φροντίδα του πάρκου δεν μπορεί να αποτελούν μια κίνηση εντυπωσιασμού ή ένα θεαματικό πυροτέχνημα οικολογίζουσας ευαισθησίας. Δεν είναι άλλη μια αισθητική παρέμβαση στην πόλη με καλλωπιστικά φυτά, που στήνονται σαν βιτρίνα στις τσιμεντοποιημένες πλατείες και τους πεζοδρόμους. Ούτε ένα εργαλείο για να καθουχάσουμε τη συνείδησή μας ότι προσφέραμε "οικολογικό έργο" και να επιστρέψουμε στα σπίτια μας. **Η παρέμβαση αυτή έρχεται σε πλήρη σύγκρουση με τις κινήσεις από την πλευρά θεσμικών φορέων (βλ. Φορέα διαχείρισης του πάρκου, δημοτικές αρχές με μπροστάρη το δήμο Ιλίου, ΣΚΑΙ, μ.κ.ο. και λοιπούς επίδοξους κηδεμόνες του πάρκου) που επιδιώκουν την πλήρη αφομοίωση και διαχείριση των διαθέσεων για φροντίδα του πάρκου.** Επιχειρούμε τη διάρρηξη του ρόλου του «επισκέπτη-καταναλωτή» του πάρκου, μακριά από κατευθυνόμενα «δίκτυα εθελοντών» και εκδήλωση ψευδοοικολογικών διαθέσεων.

Η δεντροφύτευση είναι ένα ακόμη σημείο σχέσης με τον χώρο του πάρκου. Μια σχέση που καλλιεργείται μέσα από τη συνεχή φροντίδα του, συμπεριλαμβανομένων και των δέντρων του. Που επιδιώκει την αρμονική συνύπαρξη με αυτά και όχι τη μαζική παραγωγή και τη χρήση τους με όρους. Είναι ακόμα, το σημείο εκείνο που λέει ότι **τα δέντρα και οι καρποί είναι για όλες και όλους** πέρα από οικονομική ή άλλη μεσολάβηση.

ΚΥΡΙΑΚΗ 10/12

11.00π.μ. ΔΕΝΤΡΟΦΥΤΕΥΣΗ ΣΤΟ ΠΑΡΚΟ ΤΡΙΤΣΗ, πέριξ της κατάληψης Αγρός

14.00π.μ. ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ ΚΟΥΖΙΝΑ στην κατάληψη Αγρός

αυτοδιαχειριζόμενο κατειλημμένο έδαφος (στο πάρκο τρίτση)

agros.espivblogs.net